עד: כל הזבחים פרק שמיני זבחים

ואי בעית אימא סבר לה כר' אליעזר. פי' בקונטרס בלשון לשון [ב] [ב] שמואל דאמר לעיל ספק עבודת כוכבים וספק פסיקא לאסורין ונשאר אסורין ל"ל דאיכא כר"א דאית ליה ספק פסיקא בעבודת כוכבים לאסורין דתנן נטל האימנה עליה לאסורין בהנאה הסיק בהן את התנור מדש יותן ישן יוצן אפה בו את הפת לאסורה בהנאה נתערבה באחרות ואחרות באחרות דה"ל ספק פסיקא טולן לאסורין בהנאה ר"א אומר אין ליה לר"א ספק פסיקא בעבודת כוכבים מדבעי פדיון וקשה לר"ת מדא מאי [ג] סבר לה כר"א דתנן נמי במיני ודומק לפרש [ד] דברי ר"א ומתלקומו קאמר ועוד דר"א נשאר אסורין נמי אסר אתם ועוד דהל"ל דתנן ולאתוי מתני' דהסם דכיון [ה] שלא החלכה בכולה שמעתא ועוד דלעיל פירש [ו] דלא גרסינן אתם ואחרות באחרות ועוד שכתוב בכל הספרים סבר לה כר"א אליבא דר"ש [ז] וגרלה בלשון אחרון [ח] שפיכא בקונטרס דר"ש סבר לה כר"א דאמר תולין את האיסור להקל ולומר האיסור הלך לו דאמר אם יקרבו כל הראשים וא"ר אלעזר לא התיר ר"א אלא שנים שנים הכא [ט] נפל איסור לריבוא אסורין שזה ספק ראשון וריבוי נאחדן לא בטלי מריבוי לגי' ד"ל ספק פסיקא דאמר [י] איסורא בריבוא אתיה ואילו [יא] אלרבעה מותרין ואלרבעה בטיגן כדי שימכרו שנים שנים דאי נפל מנ' [יב] והוא שניני נמצא האחד נאיסורו דשמכרו השנים ולהנות מכולן בכת אחת פשיטא דאסור כדפרישת לעיל וכן ר' אליעזר דאמר יקרבו הראשים כולן לא להקריב בכת אחת מתיר אלא שנים שנים ונראה דאין הלכה כשמואל [יב] אפילו בספק פסיקא בעבודת כוכבים דקיימא לן כרב באיסורי ואפילו ספק ראשון נראה דשרי בהולכת הנאה ליס המלה דקי"ל כר"ש בפ' כל הבלמים (ע"ז דף מט:) ואפילו לשאר איסורין היה אומר רבינו שמואל שיש להם פדיון כדפרישת לעיל [יג]: **דאיערב בולד טריפה ורבי אליעזר היא.** אפילו למ"ד היא וולדה נרבעו לא אמרינן היא וולדה נטרפו דעובר יש לו מיתת בפני עצמו ואינו נטרף עם האם: **האי** משוך **והאי עגול.** וא"ת הא דאמר בפ' אלו טריפות (חולין דף נב:) ספק שוגרת ספק קניא אימר קניא הא אפסר לבר האי משוך והאי עגול וי"ל דה"מ מן הזאב ולמעלה אבל בשוגרת אלא יש לדייק ומ"ש ר"מ ר"מ ר"מ מן הזאב ולמעלה אבל בשוגרת ובטלאים וי"ל דניחא להו לשנויי בכל בהמות והא דלא משני דאיערב דרוסת הכלב בדרוסת הזאב דלמא אפסר לבר:

והא בני סמיכה. לא מצי לשנויי בעוף כדמשני בפרק כל הגט (גיטין דף מ:) בני שולה חטאתו ממדינת היס דפרך והא בני סמיכה ומשני בחטאת העוף דהכא בזבחים מיירי ועוד דעופות לאו בני רעייה ופדייה ניכוה ולישא נמי במיני בגון בכור בכבור ומעשר במעשר דמשמע דמיירי בכל קדשים וא"ת ולוקמה ביולדת וכרבי יהודה (ערכין דף ב.) דאמר יולדת אינו מוקם ודאי דקתני דומיא דחטאת ואפס דאין בחין לאחר מיתה וא"ת ולוקמה בערל [יד] וטמא דמשלמין קרבנותיהן דלאמרינן בפרק תמיד נשחט (פסחים דף סב.) וכ"ת בעוף אחרי הא קאמרינן התם דכל הזבחים ערל וטמא משלמין כו' ועוף לאו זבח הוא וכ"ת בבכור ומעשר הא כל הזבחים קאמר וכן קשה בפ' כל הגט (גיטין דף מ:) בני שולה חטאתו ממדינת היס דפרך והא בני סמיכה מאי קושיא והא ערל וטמא משלמין קרבנותיהן בלא סמיכה וי"ל דגיטין כיון שיש עדיין עוף בדבר שנרחץ להקריב בחזקת שהוא קיים לא הוה לנו לתתיר מאחר דא"א נמי לקיים מצות סמיכה ומיהו הכא לא יתכן לתרץ כן מתניתין לא מיירי, ומתני' דמסכת מנחות בהא דתנן בכל הקרבנות הבאים בנדר ובנדבה אין מביאין מהם לא עוף ולא בהמה דקה אחת מן הדקים לא מצות סמיכה ולא מצות פדיון ולא מצות שחיטה דכתיב בהם בנדר ובנדבה ולא בחובה ולא בעוף דכתיב בהם בנדר ובנדבה ולא בב